

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1709. usque ad annum 1714

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 90119266

§. 55. Monarchiæ Siculæ Tribunal a Papa abrogatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67615)

Sæc. XVIII. minus per publicum edictum omnes
A. C. 1714. litteras Apostolicas, decreta, & man-
 data, nisi Regium accedat *Placet*, esse
 nulla declararent, eorumque executionem præpedirent.

§. LV.

*Monarchiæ Siculæ Tribunal a Papa
 abrogatum.*

Bullar. magn. Const. Clem. XI. pag. 148.

Equidem Pontifex contra ejusmodi edicta die vigesima nona Novembris & undecima Januarii reclamavit, cum autem Siculos minis hisce nullatenus terri animadverteret, acerbiora, invitus licet remedia adhibere statuit, ac præprimis die septima Decembris habito Purpuratorum Senatu suum ea, quæ Pastoralis officii ratio contra contumaces postulare videbatur, exequendi consilium aperuit, eos his alloquens verbis:

Venerabiles Fratres!

„Quatuordecim jam lapsi sunt anni,
 „ex quo, nullo licet meritorum nostro-
 „rum suffragio, placuit Divinæ boni-
 „tati, cui proprium est infirma mundi
 „eligere, humilitatem nostram ad su-
 „premi Apostolatus fastigium evocare.
 „Quantis interea, & quam gravibus
 „ma-

„malorum procellis agitati semper fue- Sæc. XVIII.
 „rimus, optime nostis; quippe qui in A. C. 1714.
 „partem sollicitudinis nostræ vocati,
 „magnam etiam calamitatum nostra-
 „rum partem sustinuitis. Lætiora in
 „posterum sperare nos jubebant vota
 „illa, quæ Nobis in anniversario as-
 „sumptionis nostræ die nuperrime de-
 „tulistis, & crastina die decimum quin-
 „tum Pontificatus Nostri annum, be-
 „nedicente Domino, ineuntibus pro
 „consueto humanitatis vestræ more ite-
 „rum deferetis. Dolemus tamen ex
 „animo nedum vere nullam effulgere
 „adhuc spem temporis serenioris: sed
 „quod maxime deplorandum est, nova
 „semper in dies, & semper acerbiora
 „a filiis perditionis Ecclesiasticæ liber-
 „tati, Pontificæ Authoritati, imo e-
 „tiam ipsimet Orthodoxæ religioni vul-
 „sura infligi; adeo, ut si res eo, quo
 „cæperunt, gradu procederent, & pos-
 „sent divina promissa deficere, brevî
 „profecto fieret, ut manante ab iis, in
 „quibus hæc accidunt, ad alias Ca-
 „tholici orbis Provincias exempli con-
 „sensione, nullam propemodum ubi-
 „que gentium Ecclesiæ reverentiam,
 „nullum Nobis, & huic sanctæ Sedi
 „pristinæ dignitatis vestigium, nullam
 „denique fidelibus in doctrina fidei cer-
 „titudinem relinqui contingeret. Ve-
 „rum,

„rum,

Sæc. XVIII. „rum, cælo etiam, & terra transeunti-
A. C. 1714. „bus divinæ promissionis verba non
 „transibunt. Respiciet Dominus de
 „cælo, visitabit, perficiet, & custo-
 „diat vineam, quam plantavit: erit ipse
 „nobiscum usque ad consummationem
 „sæculi: aderit Nobis, aderit Eccle-
 „siæ, aderit causæ suæ, si Nos officio
 „nostro non defuerimus. Decretum pro-
 „inde Nobis. fixumque est ad tot, tan-
 „tasque Ecclesiæ, Apostolicæ Sedi, ac
 „ipsi religioni illatas injurias vindican-
 „das ea omnia, adspirante supremi Pa-
 „storis auxilio, quamprimum exequi,
 „quæ injuncti Nobis, divinitus Apo-
 „stolici muneris ratio postulat, quæ-
 „que enixis tam nostris, quam alio-
 „rum precibus imploratum cælestis gra-
 „tiæ lumen ostenderit. Idcirco me-
 „moriam recolentes tunc maxime Apo-
 „stolorum Principi, cujus locum et
 „meriti tenemus, cæleste præsidium
 „adfuisse, cum oratio fieret sine intermis-
 „sione ad Deum pro eo, ad communes
 „hujus Almæ Urbis Christi fidelium
 „preces confugere decrevimus, atque
 „ut hoc ipsam promptius peragatur,
 „Ecclesiæ thesauros, quorum dispensa-
 „tionem Nobis credidit Altissimus,
 „Apostolica liberalitate, protulimus:
 „iisdem scilicet fidelibus certa pietatis
 „opera adimplentibus nonnullas de in-
 „junctis

„junctis eis, aut alias quomodolibet Sæc. XVIII.
 „debitis pœnitentiis relaxantes: ac A. C. 1714.
 „insuper plenariam omnium peccato-
 „rum suorum indulgentiam in forma
 „Jubilæi illis concedentes, qui intra
 „spatium duarum sequentium hebdo-
 „madarum jejunaverint, quarta, &
 „sexta feria, ac sabbato alterius ex
 „hebdomadis hujusmodi, necnon Ba-
 „silicas S. Joannis in Laterano, Prin-
 „cipis Apostolorum, & sanctæ Mariæ
 „Majoris, vel earum aliquam visitave-
 „rint, & ibidem oraverint, ac peccata
 „sua confessi sacram communionem
 „sumpserint, pauperibusque Eleemosy-
 „nam, prout sua cuilibet pietas suase-
 „rit, erogaverint. Agite igitur Vene-
 „rabiles Fratres, quorum præstanti o-
 „pera, ac consiliis, & juvari debemus,
 „& utimur libentissime: opportuno hoc
 „atque acceptabili tempore Dominici
 „adventus Deum optimum Maximum,
 „qui est multæ misericordiæ omnibus
 „invocantibus eum, jugiter obsecrate,
 „ne viribus deficiamus, sed veniat in
 „nos spiritus sapientiæ, & intellectus
 „& spiritus consilii, & fortitudinis, spi-
 „ritus scientiæ, & pietatis, quo timi-
 „dæ cogitationes, & incertæ Providen-
 „tiæ nostræ roborentur, ut strenue
 „vobiscum stantes in prælio, atque
 „opponentes murum pro domo Israel,
 „for-

Sæc. XVIII. „fortiter illius causam tueri possimus,
 A. C. 1714. „a quo Nos per beatum Petrum, ejus-
 „que successores potestatem accepimus
 „in terris maximam, quæ in indigno
 „hærede non deficit.”

Postmodum re maturius perpensa
 prætensam Monarchiam Siculam, ejus-
 que Tribunal, Judices, Ministros &
 Officiales quoscunque abolevit, die
 vigesima Februarii promulgata hac
 Constitutione:

Bull. J. c.

„Cum Divina ordinatione, sacro-
 „rumque Canonum definitionibus, Ec-
 „clesiasticæ ac sæcularis potestatis di-
 „screta sint munera, nemo prope est,
 „qui ignoret, gravissimos viros eximia
 „non minus pietate conspicuos, quam
 „Zelo incorruptæ disciplinæ celebres,
 „sacræque Antiquitatis cognitione præ-
 „claros, magnas protulisse querelas de
 „eo Regni Siciliæ Tribunali, quod Mo-
 „narchiam appellant, sanctæ Romanæ
 „Ecclesiæ primatui ipsamet sui nomi-
 „nis novitate plurimum injurioso, in
 „quo scilicet, non sine aperta sacrarum
 „legum violatione spiritualia jura san-
 „ctuarii per sæcularem potestatem ad-
 „ministrari noverant, prætensæque
 „Pontificiæ legationis titulo acerbissi-
 „ma Apostolicæ Sedis authoritati vul-
 „nera infligi deplorabant. Ut talem
 „proinde, ac tantam Ecclesiasticæ
 „Juris

„Jurisdictionis perturbationem, quan- Sæc. XVIII.
 „tum in ipsis erat funditus everterent, A. C. 1714.
 „luculentis commentariis primo qui-
 „dem planum facere studuerunt, non
 „obscuris indiciis deprehendi Privile-
 „gium illud, quo sæculares Ministri
 „Monarchiam Siculam suffultam esse
 „contendunt, quodque dudum Roge-
 „rio Siciliae comiti a fel. recor. Urbano
 „Papa secundo prædecessore nostro con-
 „cessum ferunt, vel omnino fictum, ac
 „comentitium esset, vel saltem insignis
 „alicujus veteratoris fraude corruptum,
 „ac depravatum. Nullum denique in
 „eo, licet verum esset, ac minime vi-
 „tium, supradictæ Monarchiæ vesti-
 „gium reperiri, sed pravos potius ple-
 „rosque illius tribunalis, usus ipsismet
 „allati Privilegii verbis coerceri decla-
 „rarunt; cum nullam per hujusmodi
 „privilegium ejusdem Rogerio Comiti
 „Ecclesiastici Juris dicendi facultatem
 „tributam fuisse contenderent, sed fi-
 „lialis auxilii partes duntaxat deman-
 „datas, ut Apostolicas Ordinationes
 „pro sua in Ecclesiam reverentia exe-
 „queretur.,,

„Addiderunt præterea, tametsi de-
 „cantatam illam Apostolicæ Legatio-
 „nis potestatem, ac Monarchiam, me-
 „morato Rogerio Comiti, atque ejus
 „filio Simoni, sive alteri, qui legitimus
Hist. Eccles. Tom. LXVIII. Zz illius

Sæc. XVIII., illius hæres extitisset, idem Urbanus
A. C. 1714., prædecessor concessisset, imo etiam
 „ad alios ipsius hæredes, quod fallum
 „omnino censuerunt, extendisset, nun-
 „quam profecto illam ad omnes pro-
 „miscue Siciliæ Reges propagari po-
 „tuisse, aut ita cum temporalibus ju-
 „ribus Regni coalescere, ut in quam-
 „dam veluti sæcularis Imperii præro-
 „gativam evaderet. Ad hæc pluribus
 „documentis probarunt prædicti Urbani
 „prædecessoris Privilegium, si quod
 „unquam concessum fuisset, etiam cum
 „ea potestatis amplitudine, quam Mo-
 „narchiæ Magistratus temere arripue-
 „runt, (quod tamen illi sine gravius
 „Urbani prædecessoris, acerrimi Ec-
 „clesiasticorum jurium, ac fortissimi
 „vindicis injuria nequaquam dici posse
 „constanter asserere) abrogatum post-
 „ea fuisse iteratis plurium Romano-
 „rum Pontificum etiam prædecessorum
 „nostrorum literis, ac decretis, quibus
 „nullo obstante Rescripto, quod ab ea-
 „dem Apostolica Sede fuisset impetra-
 „tum, Romanæ Ecclesiæ jura etiam
 „quoad legationes, & appellationes in
 „Regno prædicto restituta fuerunt,
 „ipsis Siciliæ Regibus subortos contra
 „Ecclesiasticam Immunitatem abusus
 „palam detestantibus, atque ejuranti-
 „bus. Postremo, quoniam optimi
 „legum

Sæc. XVIII.

A. C. 1714.

„legum ac privilegiorum interpres est
 „consuetudo, hujus etiam plurimis te-
 „stimoniis Monarchiam præfatam im-
 „probare non omiserunt, recensentes
 „scilicet frequentissimas post ejusdem
 „Urbani prædecessoris tempora, Apo-
 „stolicas in Siciliam missas Legatio-
 „nes, delatas ad Sedem prædictam
 „appellationes, aliosve in Sicularum
 „caussis Pontificiæ authoritatis edictos
 „actus, quibus asserta memoratæ Mo-
 „narchiæ Privilegia cohærere, minime
 „poterant. Mirandum idcirco sibi vi-
 „deri, quo pacto nonnisi post plurium
 „sæculorum silentium emergere potue-
 „rint, & confestim ad tantam ampli-
 „tudinem progredi prætensæ legationis
 „facultates, quarum diploma superio-
 „res Siciliæ Reges nunquam produxe-
 „rint, iis præsertim in controversiis, in
 „quibus illud maximo usui rebus suis
 „fuisse habituri, hæc omnia neque
 „illustrium scriptorum auctoritate, nec
 „pluribus historiæ monumentis, nec
 „valido demum argumentorum robore
 „destituta esse Majores nostri probe a-
 „gnoverunt. Maluit nihilominus huc-
 „usque Apostolica Sedes de Catholico-
 „rum Principum religione confisa, a
 „Sicularum Regum pietate, quos pa-
 „ternis identidem monitis ad id hor-
 „tari, atque excitare non prætermisit,

Zz 2

„opta-

Sæc. XVIII. „optatam atque integram Ecclesiæ li-
 bertatem præstolari, quam posita ad
 A. C. 1714. „radicem securi invec̄tæ servitutis cau-
 „fas, quas tamen interea nunquam ap-
 „probavit, imo sæpius reprobavit, ex-
 „scindere.

„Cum autem ex diuturna patientia
 „adeo indies ingravescere, ac præles-
 „tim ab aliquot annis in tantum Apo-
 „stolicæ potestatis contemptum grassari
 „malum perrexerit, ut in eos novissi-
 „me abusus eruperit, qui nimium om-
 „nibus innotescunt, aperteque pate-
 „ciunt ultra visibile illud Ecclesiæ,
 „quod a fidelibus unicum colitur, no-
 „vum aliud, ac vere monstruosum in
 „Regno Siciliæ ostentari caput, eidem
 „Ecclesiæ super inductum, a quo sci-
 „licet per summam, ac intolerabilem
 „temeritatem, vero Ecclesiæ Capiti,
 „ac Jesu Christi Vicario, quasi infestis
 „signis, bellum palam indicitur, dum
 „ab eo nostra, atque hujus sanctæ Se-
 „dis Mandata rescinduntur, Literæ ac
 „rescripta contemnuntur: Censuræ re-
 „vocantur; illi insuper, qui Nobis, ac
 „Sedi prædictæ debitam obedientiam
 „exhibent, exilii, carceris, bonorum
 „interceptionis aliisque gravioribus pe-
 „nis severe plectuntur; ii demum, qui
 „illamet ligandi, ac absolvendi pote-
 „state, quam per beatum Petrum
 „ejus

„ejusque Successores a Domino acce- Sæc. XVIII.
 „pimus, ligati a Nobis sunt, nefarie A. C. 1714.
 „solvuntur: alique contra, qui a No-
 „bis soluti sunt, imprudentissime ligan-
 „tur. Explorati vero, ac comperti ju-
 „ris sit, invalescentibus corruptelis, e-
 „tiam certissima ipsa ab eadem Sede
 „concessa, ac sæpius confirmata Privi-
 „legia omnino deleri, atque abrogari
 „posse, imo etiam debere: cum legum
 „omnium judicio Privilegium merea-
 „tur amittere, qui permessa sibi ab-
 „utitur potestate, nec unquam sit in-
 „excusabilior abusus, quam cum is,
 „qui Privilegium accepit, adversus eum,
 „qui illud concessit, insurgit, ejusque
 „jussionibus pertinaciter obsistere non
 „veretur: merito propterea rec. mem.
 „Alexandro Papa III. etiam prædecef-
 „fore nostro quibusdam Archiepiscopis
 „& Episcopis scribente: *pro certo scia-*
 „tur, quod Nos concessa vobis privilegia
 „decurtabimus, cum Ecclesiæ Romanæ scri-
 „ptis authenticis obviare minime timeatis?
 „Hinc est, quod Nos, pro commissi
 „Nobis divinitus Pastoralis muneris
 „debito sacrificare Sacrificium justitiæ
 „& Ecclesiæ Dei jura, ac libertatem,
 „necnon hujus sanctæ Sedis auctori-
 „tatem, dignitatemque constanter, ac
 „viriliter propugnari parati, nihil pro-
 „fecto de Nobis, sed omnia de eo præ-
 „sumen-

Sæc. XVIII. „fumentes, qui Nos confortat, & ope-
A. C. 1714. „ratur in Nobis, exurgere tandem in
 „Domino, atque ut iudicium nostrum
 „de vultu illius prodeat, divina eius
 „ope enixis, tam nostris, quam aliorum
 „precibus humiliter prius implorata,
 „abominationem desolationis stantem
 „in loco sancto, Apostolicæ districtio-
 „nis sarculo radicitus evellere, atque
 „extirpare decrevimus; probe agno-
 „scentes liberum jam Nobis non esse
 „diuturniori longanimitate committere,
 „ut Siculæ Monarchiæ Privilegiorum
 „obtentu Ecclesiastici Ordinis dignitas
 „penitus collabatur. „

„Habita itaque super præmissis cum
 „particulari Congregatione nonnullor-
 „rum Venerabilium Fratrum nostro-
 „rum sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardi-
 „nalem Immunitati Ecclesiasticæ &
 „Controversiis jurisdictionalibus præ-
 „positorum, necnon quorundam di-
 „lectorum Filiorum Romanæ Curie
 „prælatorum, qui rem mature discul-
 „serunt, ac diligenti deliberatio-
 „ne, auditisque insuper hac in re,
 „quampluribus in sacra Theologia Ma-
 „gistris, & in Decretis Doctoribus, qui
 „omnes unanimi voce adversus Monar-
 „chiam præfatam ad Nos clamarunt.
 „propheticum illud repetentes: *su-
 „cite arborem, & dissipate eam: Omnium
 „deni-*

„denique & singulorum, si quæ sint, Sæc. XVIII.
 „Privilegiorum, seu indultorum tam a A. C. 1714.
 „memorato Urbano, quam ab aliis qui-
 „buscumque Romanis Pontificibus præ-
 „decessoribus nostris eidem Monarchiæ,
 „illiusque Tribunali quodocumque &
 „quacumque ex causa concessorum,
 „& quantiscumque vicibus confirmato-
 „rum, necnon quarumcunque, si quæ
 „pariter sint, desuper expeditarum lit-
 „terarum tenores, & datas, ac cir-
 „cumstantias quaslibet præsentibus pro-
 „plene, & sufficienter expressis, & in-
 „sertis; Personarum vero, in quarum
 „favorem Privilegia, seu indulta hu-
 „jusmodi concessa asseruntur, qualita-
 „tes, ac dignitates quantumcunque
 „sublimes, & in Laicali Ordine supre-
 „mas, necnon ejusdem Tribunalis ju-
 „dicis, Notariorum, scribarum, Mini-
 „strorum, seu officialium quorumlibet
 „nomina, & agnomina, aliave quæ-
 „cumque etiam specificam, & indivi-
 „duam mentionem requirentia pro ple-
 „nissime & exactissime specificatis ha-
 „bentes: de eorundem Cardinalium
 „consilio pariter, & assensu, & etiam
 „proprio motu, & ex certa scientia;
 „& matura deliberatione nostra, de-
 „que Apostolicæ potestatis plenitudine,
 „prætensam Apostolicam Regni Siciliae
 „Legationem, ac Monarchiam nuncu-
 „patam,

Sæc. XVIII. „patam, ejusque assertum Tribunal,
 A. C. 1714. „unacum illius iudicis, Notariorum,
 „scribarum, Ministrorum, aliorumque
 „officialium quorumlibet quovis nomine
 „nuncupatorum dignitatibus officiis &
 „Ministeriis, quibuscunque omnique
 „eorum titulo, essentia, ac denomi-
 „natione tenore præsentium perpetuo
 „extinguimus, supprimimus, & abo-
 „lemus: Nec non omnia, & singula
 „Privilegia, Facultates, & Indulta,
 „si quæ sint, tam specialia, quam ge-
 „neralia illis, & illorum cuilibet, a
 „quibuscunque Romanis Pontificibus
 „Prædecessoribus nostris ex quacun-
 „que causa, ex quorumcunque meri-
 „torum intuitu, & contemplatione,
 „seu alias quomodolibet concessa, ac
 „pluries confirmata & innovata, peni-
 „tus, & omnino rescindimus, cassa-
 „mus, delemus, revocamus, & abro-
 „gamus, volentes propterea, ac man-
 „dantes, ut illam omnia pro extinctis,
 „suppressis, & abolitis, necnon respe-
 „ctive rescissis, cassatis, deletis, revo-
 „catis, & abrogatis, ab universis Chri-
 „stifidelibus perpetuo haberi, ac repu-
 „tari debeant, adeoque eisdem christi-
 „fidelibus, cujuscunque status, gradus
 „conditionis, qualitatis, Ordinis, præ-
 „eminentia, ac dignitatis, sive Eccle-
 „siasticæ, sive Laicalis, etiam specia-
 „lem,

„lem, & individuum expressionem re- Sæc. XVIII.
 „quirentis, existant, harum serie in- A. C. 1714.
 „terdicentes, ne aliquid unquam, quod
 „extinctioni, suppressioni, abolitioni,
 „aliisque præmissis directe, vel indi-
 „recte, seu alias quomodolibet adver-
 „setur, facere, moliri, seu attentare
 „quoquo modo audeant, vel præsu-
 „mant, sub pœna excommunicationis
 „latæ sententiæ, per contrafacientes
 „absque alia declaratione ipso facto
 „incurrenda, a qua nemo a quoquam,
 „præterquam a Nobis, seu Romano
 „Pontifice pro tempore existente, nisi
 „in mortis articulo constitutus, absolvi
 „possit. „

Huic Constitutioni triginta duo
 Cardinales unacum Cardinale Josepho
 Prodatario subscripti legebantur.

§. LVI.

*Modus a Pontifice stabilitus circa fori
 Ecclesiastici causas in Sicilia
 Regno cognoscendas.*

Quoniam vero Pontifex hujus tribu- Bull. 1. c.
 nalis abrogatione causas Siculas pag. 152.
 ad Curia Romanæ tribunalia evocare,
 nequaquam intenderet, hinc habita
 matura deliberatione unice ad præca-
 vendas gravissimas hæc offensiones,
 & Ecclesiæ ac Pontificis honorem